

Подорожній

Андрій Гуменюк

Рок (тихо)

Гарячий асфальт під босими ногами,
Бите скло під Сонцем й під зірками,
Вітер у спину — так буде легше,
Днина за днинов — а дорога все не менша...

Реп

.... Він був просто подорожній,
Що з вітром блукає,
І ніхто не знав,
Чого на дорогах він шукає.
Милі й кілометри стелилися під ноги,
Асфальт чи ґрунтовка — ось тобі й підлога,
Небо замість даху, на стіни він начхав,
Не було за майбутнє страху, не брала за минуле хандра,
Він руками тримався за те, чого ми не бачили зроду:

СВОБОДУ!

Його ноги вічно шукали дороги,
Ніколи не оббивав він чужі пороги,
На вічному шляху дні й ночі минали,
Мабуть, дикі вітри його причарували....

Рок(голосно, впевнено; 2-3 рази)

Реп (те саме)

Рок (те саме).

Кінець липня 2005 р.

П р и м і т к а: граматична форма "днинов" запозичена із західноукраїнських говірок, точніше, з творів наших класиків, де ці говірки використовуються.